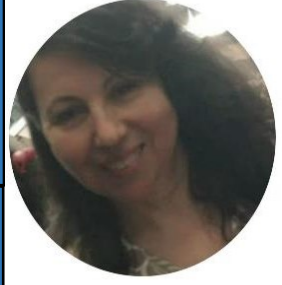

BİR KALBE GÜLÜŞÜN ŞEHİRİ

AYTEN ÇELEBİ

sen hangisiydin kadını
derler ki;
ademi baştan yaratacak
hür bakışın

kâtibin yanlış yazar
tevellüdün yanlışır
tevellüdü kâtibin de yanlışır
anan duvak yerine
kör kuyuya varmışır
üstünde taşlar
üstünde ataşlar
diri diri
bir baht-ı karayı saklar

işte seni
o mahalden alıp da
konağa kaçırılmışlar
uyur da büyür
büyür de uyur diye
büyür de uyur diyerek
büyümüş yanlışlıklar

yatağa kara akardı kanın
yatağa karı
ilk gece
cennette muhabbet
dudakta od yerine
bir kızıl mendil
arardı
elmayla kandırdığın
Pandora'nın kutusu çıkardı
bazen de
yıllardır sakladığın

ah be kadını
bir karış toprağında
ne fidanlar, selviler
ne gülü dikenli benliler

yetiştiler
Pir'i zindanda boğdurup
Hazreti çarmlıha gerdirdiler

kara çadırlara inerdi
dağ akşamları
ala yılan
kurnaz tilki
kurt, çakal
bir de sekti mi taze kurşun
yaylalım
bugün de yaşadığına say

serpildin
gerdanda inci gülüşler gibi ovaya
terdin
emektin
koynu mor dişli çiçektin
bu işin diyalektiğini
nereden bilecektin
Babil'in Asması'ndan geçip de Anadolu'ya
Platon'dan Kant'a
Hegel'den Marx'a
Darwin'den Freud'a
bakıp da kendini çizecektin
kendin olacak kendini
talihin tarihin evreleri gibi

elinde bin yıllık ayna
sesinde Suz-i Dilara
çıkınca tâhir aramaya
teninden
topuğundan
o narin endamına

dayanmaktan korkup da
alınına dökülen tellerden
başlandı bağlanmaya

bekledin
bir rahimde bir can
beş can
on can
binlerce can olmak için
bir ben, bir sen, bir de biz
yürek yordamıyla aradın
sunulan doğruların
hangisi yanlış
hangisi tertemiz

mahmuzlu yollarda
binilmiş üstüne
koşarken
gölgene düşecek aydınlığın
bir bilsen
bir bilsen kadını
kendinden ne kadar uzaktın

ağladın
tenhalarda
sessizliğindeki sesi
ne duyan ne anlayan
mayın yüklü sayfalarından
cılız bir sızıntı çıkardı bazen
senden mi başkasından mı
olduğu anlaşılmayan

yürürdün vurur gibi
sallanan gururunla
vurulur gibiydi gururun
gereksiz tebessümleriyle onların
hem kendini
hem karşıdakini aldatan

sezerdin
bilmez anlamaz korkmaz görünürdün
oysa sen;
hep bilerek basar
anlayarak gülerdin
yokları yoklukları yaşadın
korkardın
anlaşılmaktan korkan kadın
çünkü
anlaşılmamaktı
yıllarca alıştığın
söylenmeyen sözlerin
bir de gurbetindi içinde sakladığın
çoğunun hüznü güz zamanlarıydı
ne sere serpe artık
ne rahvan yürüyüşler
karneler alınmıştı çoktan

üst köşede eski resimler
eski ve taze gülümserdiler

baktın
kendine
çizgilerine
baktın yaşananların canlı suretine
inandın
bundan böyle
bakarak yaşadın
bir yanı sararıırken
bir yanı yeşil kalandın

anladın
çünkü sen;
o mevsimi de bir sevdıyla kapattın
yaz geçti
kışını bıraktı izlerinde
ince yalnızlıkların
ne olsa öyle bırakılırdı
giden yarısıydı aslında gecelerin
her gece
kendi düğümlerini çözerdi
eski bilmecelerin
herkese
söylemediklerini söylediklerin
oysa sen
hep söylenmeyecekleri söyledin

ağladın
damlası kanlı yaşlarda
gitti ızdırabın
gözlerin güzelleşti
yeter!
susarak anlattıkların
demlenen sitemlerini
sözlerin güzelleşti

onlarda
kendi şiirini yazardı
ranzalı odalarda
gün güneş görmeyen
damlarda
belki
bir cana hasret'
öyle bir şiir
öyle bir hürriyet
olmalıydı ki
hem aşka mahkûm birlikte
hem açlığa veda

şimdi bak

bak!
baktıkça çoğalırsın
orda bir kadın
burda bir kadın
biri sen biri başkalaşansın
elinde bir
beyninde bir
yüreğinde başka bir kadın
hep bildiklerinle anlar
duymak istediklerini yazarsın.

ordasın
göğsünde ak güvercin
elinde divitinle
sırtında dağarcığın
bitmeyen ümidinle
yaklaştığın kıyıların
en geniş ufkundan bakarsın
açık yelpazelerinle
kendi seçtiğin yolda
gün olur yalpa yapar
gün olur kanatlanırsın
denize yakın
güneşe yakın
bir içim zamana yakın
bilincin doruğunda
var olmanın
peşinde hep
ordasın
gündüzün ortasında yükselerek

gecenin öyle bir anında
hicaz peşrevlerle
kan oturmuş gözlerinde civanın
billûr kadehlere yansıyan

göbek titreşiminde
tek kaşı kapanmış zülfüyle
rakseder görünür
sevgilisine hayalde
iç sızlatan edasıyla yosmanın

sen bunlardan hangisiydin kadınım

geçtin
düşünde sultan-i yegahın
esip de dalına vurduğu
geçerken bağına uğrayanın
salkımında can bulduğu
bir içli diyardın
geçtin
yar dizinde çınarın
baharın
içinde bin türlü senle ırmağın
anılarıydın geçtin
bilerek bilmeyerek
bir çark-ı felekten geçtin
gençtin
gülerek ağlayarak
o deli yürekten geçtin
savrulmuş külleri saymazsak
bir aşk-ı müebbetten geçtin

artık sen
nazı külfet
yaprağı bol
gülü eda değilsin
ne dağların dilberi
ne köyün gelinisin
Venüs'ün
Mars'ın
dünyanın
fikri açık şehrisin
tabibin
duruşun
düşünüşün
bir kalbe gülüşün şehri